

[6]. Czy z art. 9 ust. 1 i 2 dyrektywy 2011/95/UE interpretowanego w związku z art. 18 i 10 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz pojęciem religii w rozumieniu art. 10 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy wynika, że w okolicznościach postępowania głównego:

- a) pojęcie religii w rozumieniu prawa Unii wyklucza czyny uznane za przestępstwa w wewnętrznych prawodawstwach państw członkowskich? Czy takie czyny – uznane w państwie pochodzenia wnioskodawcy za karalne – mogą stanowić akty prześladowania?
- b) w kontekście zakazu prozelityzmu i zakazu czynności niezgodnych z religią, na której opierają się ustawy i przepisy w państwie pochodzenia wnioskodawcy, czy za dopuszczalne należy uznać ograniczenia ustanowione w celu ochrony praw i swobód innych osób i w celu ochrony porządku publicznego w tym państwie? W sytuacji gdy naruszenie wskazanych zakazów jest karane śmiercią, to czy samo ich istnienie stanowi akt prześladowania w rozumieniu przywołanych przepisów dyrektywy, w tym gdy prawodawstwo nie jest skierowane wyraźnie przeciwko konkretnej religii?

[7]. Czy z art. 4 ust. 2 dyrektywy 2011/95/UE interpretowanego w związku z art. 4 ust. 5 lit. b) tej dyrektywy, z art. 10 karty i z art. 46 ust. 3 dyrektywy 2013/32/UE wynika, że w okolicznościach postępowania głównego oceny faktów i okoliczności należy dokonywać jedynie na podstawie oświadczeń i dokumentów przedstawionych przez wnioskodawcę, lecz dopuszcza się wymaganie potwierdzenia owych brakujących elementów – objętych pojęciem religii w rozumieniu art. 10 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy – gdy:

- bez takich danych powinno się uznać wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej za bezzasadny w rozumieniu art. 32 w związku z art. 31 ust. 8 lit. e) dyrektywy 2013/32/UE, oraz
- w prawie krajowym przewidziano ciężący na właściwym organie obowiązek ustalenia wszystkich faktów związanych z rozpatrzeniem wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, a w wypadku zaskarżenia decyzji w sprawie odmowy – obowiązek sądu udzielenia wskazań, iż osoba nie powołuje i nie przedstawia dowodów?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, Dz. U. 2013, L 180, s. 31.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej, Dz.U. 2013, L 180, s. 60.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony, Dz.U. 2011, L 337, s. 9.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja),
w dniu 3 lutego 2017 r. – SCI Château du Grand Bois/Établissement national des produits de
l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)**

(Sprawa C-59/17)

(2017/C 112/37)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: SCI Château du Grand Bois

Strona pozwana: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 76, 78 i 81 rozporządzenia wykonawczego z dnia 27 czerwca 2008 r. ⁽¹⁾ upoważniają urzędników, którzy przeprowadzają kontrole na miejscu do wkraczania na grunty gospodarstwa rolnego bez zgody ich właściciela?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy należy dokonywać rozróżnienia czy grunty, których sprawa dotyczy są ogrodzone czy nie?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy art. 76, 78 i 81 rozporządzenia wykonawczego z dnia 27 czerwca 2008 r. są zgodne z prawem do nienaruszalności miru domowego, gwarantowanym art. 8 europejskiej konwencji praw człowieka?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 555/2008 z dnia 27 czerwca 2008 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do programów wsparcia, handlu z krajami trzecimi, potencjału produkcyjnego oraz kontroli w sektorze wina (Dz.U. 2008, L 170 s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação do Porto (Portugalia) w dniu 7 lutego 2017 r. — Saey Home & Garden NV/SA/Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais, S.A.

(Sprawa C-64/17)

(2017/C 112/38)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação do Porto

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Saey Home & Garden NV/SA [pozwana w pierwszej instancji]

Druga strona postępowania: Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais, S.A. [powód w pierwszej instancji]

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pozew należy wnieść do sądu belgijskiego zgodnie z ogólną zasadą ustanowioną w art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 1215/2012 ⁽¹⁾ ze względu na to, że pozwana ma w Belgii centrum interesów gospodarczych i siedzibę?
- 2) Czy pozew należy wnieść do sądu portugalskiego zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) i c) rozporządzenia nr 1215/2012 (w oparciu o art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia) ze względu na to, że dotyczy on umowy w przedmiocie wyłączności dystrybucji i to w Portugalii winny były zostać wykonane wynikające z tej umowy wzajemne zobowiązania?
- 3) Czy pozew należy wnieść do sądu hiszpańskiego zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) i c) rozporządzenia nr 1215/2012 (w oparciu o art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia) ze względu na to, że dotyczy on umowy w przedmiocie wyłączności dystrybucji i to w Hiszpanii winny były zostać wykonane wynikające z tej umowy wzajemne zobowiązania?
- 4) Czy pozew należy wnieść do sądu portugalskiego zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) i b) tiret pierwsze rozporządzenia nr 1215/2012 (w oparciu o art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia) ze względu na to, że dotyczy on umowy ramowej odnoszącej się do wyłączności dystrybucji, która, w zakresie relacji handlowej pomiędzy powodem i pozwaną, dzieli się na szereg umów kupna-sprzedaży, a wszystkie sprzedane towary winny zostać dostarczone w Portugalii, gdzie zostały w istocie dostarczone w dniu 21 stycznia 2014 r.?
- 5) Czy pozew należy wnieść do sądu belgijskiego zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) i b) tiret pierwsze rozporządzenia nr 1215/2012 (w oparciu o art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia) ze względu na to, że dotyczy on umowy ramowej odnoszącej się do wyłączności dystrybucji, która, w zakresie relacji handlowej pomiędzy powodem i pozwaną, dzieli się na szereg umów kupna-sprzedaży, a wszystkie sprzedane towary zostały dostarczone powodowi przez pozwaną w Belgii?